

Nr 347.

Av herr **Fjellman m. fl.**, *angående utredning i fråga om ersättning åt vissa Privatbankens fordringsägare för förluster genom bankens konkurs.*

Sedan frågan om ersättning åt Privatbankens insättare senast var föremål för riksdagens behandling, har Nordiska handelsbanken råkat på obestånd och staten nödgats träda hjälpende emellan. Härigenom har denna banks insättare blivit säkrade mot eventuella förluster. Då emellertid staten även tidigare vid andra bankers iråkade obestånd ingripit till skydd för insättarna, ha vi viss anledning hoppas, att riksdagen även skall behjärta privatbanksinsättarnas sak, häri inbegripna innehavare av Privatbankens icke tillfullo inlösta postremissväxlar, och i möjligaste mån likställa dem med de insättare, vilka genom statens ingripande blivit räddade undan förluster.

Den uppfattningen, att statens understödjande av privatbanksinsättarne skulle leda till besvärliga konsekvenser för framtiden, tro vi ur praktiska skäl vara alldeles ogrundad. Före kristiden, då det ekonomiska livet fungerade normalt, var det säkerligen otänkbart att en banks affärer så skulle kunna tilltrasslas innan bankinspektionen ingrep, att insättarnas medel råkade i fara. Det är under kristidens högkonjunktur med dess exceptionellt låga penningvärde, som grunden lades till de bankfallisement som sedermera inträffat. Då vi nu allt mer och mer närma oss stabila förhållanden, torde det åter bli möjligt att genom den kontroll staten utövar på bankverksamheten förebygga bankfallisement med förlust för insättarna.

Då vi sålunda äro övertygade om att några betänkliga konsekvenser icke torde komma att följa av ett statsmakternas beslut om ersättning av statsmedel åt Privatbankens insättare och då vi vidare hysa den uppfattningen, att en dylik åtgärd innebär en moralisk rättvisa, tillåta vi oss att ånyo framlägga ärendet för riksdagen och få med stöd av vad vi anfört vördsamt hemställa,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning angående Privatbankens insättares samt in-

nehavares av Privatbankens icke till fullo inlösta postremissväxlar begäran om ersättning för deras genom Privatbankens konkurs lidna förluster.

Stockholm den 22 januari 1926.

J. Fjellman.

Anders Paulsen,
Arlöf.

Janne Nilsson.

Johan Jönsson. *Nils Månsson.*